

Arrest

nr. 183 049 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART loco advocaat M. LYS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart che Pashtun te zijn van origine en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Ismailkhel in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak. U volgde tot aan uw vertrek les in de koranschool. Uw vader werkte als bodyguard voor een lid van de Provinciale Raad. Twee maanden voor uw vertrek werd hij door de taliban vermoord. Twee maanden later eiste de taliban dat u zich bij hen zou aansluiten. U bent vervolgens uit Afghanistan vertrokken. Na een reis van een maand kwam u in de zomer van 2015 in België aan. U vroeg op 22 juli 2015 asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara, twee politiecertificaten betreffende uw vader en foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen doorheen het gehoor over uw leven in Afghanistan en over uw regio en Afghanistan in het algemeen dermate beperkt en weinig doorleefd zijn dat u geen duidelijk zicht weet te bieden op uw herkomst en persoonlijke situatie voor uw vertrek. Vooreerst zijn uw verklaringen over bekende mensen in Afghanistan zeer opvallend. U wordt gevraagd naar bekende Tadzjiken van nu of vroeger maar u kan er geen noemen (CGVS, p. 10). U wordt nogmaals gevraagd of u ooit verhalen of nieuws gehoord heeft van uw ouders of andere mensen over bekende Tadzjiken maar dit blijkt niet het geval (CGVS, p. 10). U kan evenmin bekende Hazara's of Pashtunen noemen (CGVS, p. 11). U wordt dan gevraagd om dit opvallende gebrek aan kennis te verklaren waarop u zegt dat de mensen in de regio niets over hen zeiden en alleen iets vertelden over twee lokale talibs – die u eerder in het gehoor had vermeld (CGVS, p. 11). Dergelijke verklaringen doen ernstig twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan. Uiteindelijk kan u, na lang aansporen, toch plots enkele bekende Afghanen noemen, namelijk Ashraf Ghani, Abdullah Abdullah, Dostum, Mohaqiq, Hamid Karzai en verder ook nog de provinciale politiecommandant en de provinciegouverneur (CGVS, p. 11 en 12). Dit is opmerkelijk, gezien u eerder reeds voldoende de mogelijkheid had om deze mensen te benoemen. Dat u, gevraagd naar bekende Pashtunen, Hazara's en Tadzjiken, niet kon beantwoorden en dan plots, na vele aansporingen om bekende Afghanen te noemen, toch deze personen vermeldt doet uw kennis weinig doorleefd en eerder ingestudeerd overkomen. U zegt dat u de vraag niet begrepen had, wat maar weinig overtuigend is, gezien de vraag op vele manieren werd gesteld (CGVS, p. 12). Bovendien, wanneer u over enkele van deze mensen gevraagd wordt te vertellen wat u over hen dan allemaal gehoord zou hebben blijkt u nauwelijks bijkomende informatie over hen te kunnen geven. Over Dostum weet u enkel te zeggen dat hij de assistent van Ghani is (CGVS, p. 12). U zou niets anders meer over hem hebben gehoord (CGVS, p. 12). Over Mohaqiq kan u dan weer louter meegeven dat hij altijd "met Ghani en Abdullah is" (CGVS, p. 13). U zou niets anders meer over hem hebben gehoord (CGVS, p. 13). U weet van geen van beide tot welke etnische groep zij behoren. U denkt dat zij Hazara of Tadzjiek zijn (CGVS, p. 13). Haji Mohammad Mohaqiq is van Hazara-afkomst en is de tweede Chief Executive van Afghanistan. Rashid Dostum is van Oezbeekse origine en is vicepresident van Afghanistan. Beiden speelden een rol in de strijd tegen de Russische troepen in Afghanistan en de daaropvolgende burgeroorlog. Ook van Abdullah Abdullah, de Pashtun- Tadzjiekse Chief Executive van Afghanistan, zegt u niet te weten of hij van Oezbeekse dan wel Tadzjiekse origine is (CGVS, p. 13). U wordt verder gevraagd naar uw kennis over Ahmad Shah Massoud, de bekende Tadzjiekse legercommandant van de Noordelijke Alliantie, maar verder dan algemene gissingen komt u niet. Eerst zegt u dat hij een grote man was en een mujahed (CGVS, p. 15). Gevraagd wat u nog allemaal over hem heeft gehoord zegt u dat u behalve zijn naam niets meer over hem heeft gehoord (CGVS, p. 15). Na nog enkele vragen – aangezien het vreemd is dat u zijn naam zou kennen maar geen enkele informatie over hem heeft – zegt u uiteindelijk dat "de mensen zouden hebben gezegd" dat hij

tegen de Russen heeft gevochten (CGVS, p. 15). Echter, meer informatie kan u hier niet over meegeven (CGVS, p. 15). Verder blijkt u ook nog nooit te hebben gehoord van Mohammed Najibullah, de president van Afghanistan in de tijd van de Russische bezetting (CGVS, p. 15). Uw verklaringen over bekende Afghanen zijn opvallend incoherent en vaag en komen geenszins doorleefd over. Deze doen dan ook ernstig twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan.

Voorts zijn uw verklaringen over uw reis van uw dorp naar Iran geenszins overtuigend. Wanneer u gevraagd wordt om in detail over uw reis te vertellen – wat u zag, hoorde en meemaakte, wat u passeerde, en dergelijke – als jongen die nooit eerder uit zijn regio is geweest, kan u louter meegeven dat u zich niet veel herinnert en dat u langs de provinciehoofdstad, Kandahar en Nimroz passeerde (CGVS, p. 9). U wordt gewezen op mogelijke moeilijkheden en hindernissen voor Afghanen die het land willen doorreizen, zeker langs de beruchte snelweg Kaboel-Kandahar, en opnieuw aangespoord te vertellen over uw ervaringen tijdens deze reis maar u blijft vaag en zegt slechts dat er geen gevaar was en dat jullie onderweg uitstapten om te eten (CGVS, p. 9). U wordt nogmaals aangespoord meer details te geven over deze reis maar u herhaalt dat u zich niet veel herinnert en dat er geen gevaar was (CGVS, p. 9). Dergelijke oppervlakkige verklaringen over uw reis doorheen Afghanistan, zeker voor een jongen die nooit eerder uit de regio van zijn dorp is geweest, zijn weinig aannemelijk. Bovendien is het opvallend dat u verklaart dat deze reis zes tot zeven uur zou hebben geduurd (CGVS, p. 9). De reis vanuit uw regio naar Iran via Nimroz is ongeveer 1000 kilometer. Het afleggen van deze afstand in Afghanistan duurt, gezien de veiligheidssituatie en de bestaande wegeninfrastructuur, vanzelfsprekend vele malen langer. Dat u geen overtuigend relaas kan geven over uw reis uit Afghanistan doet verder twifelen over uw beweerde herkomst.

Uw verklaringen over de dorpen in uw regio roepen eveneens vragen op. Zo verklaart u af en toe in de dorpen Zaimano, Katasang en Royan te zijn geweest (CGVS, p. 7). U zou in deze dorpen komen voor huwelijksfeesten en begrafenissen (CGVS, p. 7). Echter, wanneer u gevraagd wordt wie u dan kende in deze dorpen zegt u vreemd genoeg dat u daar niemand kende (CGVS, p. 8). U weet zelfs niet of uw ouders iemand in deze dorpen kenden (CGVS, p. 8). Dit komt weinig doorleefd over. Zelfs wanneer u gevraagd wordt of u of uw ouders nog mensen kennen in andere dan deze drie dorpen kan u geen bijkomende informatie geven (CGVS, p. 8). U wordt verder geconfronteerd met de namen van enkele buurdorpen van Ismailkhel, namelijk Choli, Qala Nabi en Qala Safa, maar u blijkt deze niet te kennen (CGVS, p. 14 en 15). U zegt tevens dat het dorp Khaderkhel op weg van uw dorp naar het districtscentrum ligt (CGVS, p. 8). Dit ligt echter in andere richting vanuit uw dorp. Dergelijke verklaringen over de dorpen in het district Jalrez kunnen er maar weinig van overtuigen dat u daadwerkelijk heel uw leven in deze regio zou hebben gewoond.

Ook over andere aspecten van uw leven blijkt u opvallend vage en weinig doorleefde verklaringen te geven. Zo kan u geen informatie geven over uw familie. Gevraagd naar uw ooms en tantes van vaderskant zegt u niet te weten hoeveel ooms en tantes u heeft (CGVS, p. 4). U verklaart dit door de stelling dat zij allemaal overleden zijn (CGVS, p. 4). U zou echter nooit hebben gehoord van uw vader of moeder hoeveel broers en zussen uw vader heeft gehad noch hoe zij dan allemaal overleden zijn (CGVS, p. 4). Gevraagd om hier een verklaring voor te bieden zegt u louter dit niet te weten (CGVS, p. 4). Ook wat betreft uw ooms en tantes van moederskant zegt u dat u een oom heeft maar dat u niet weet hoeveel tantes (CGVS, p. 4 en 5). Gevraagd te verklaren waarom u hier geen idee van heeft zegt u dat uw moeder slechts gezegd zou hebben wie uw oom was maar niets zou hebben laten vallen over eventuele tantes (CGVS, p. 5). U wordt er op gewezen dat een dergelijk gebrek aan kennis over uw eigen familie vreemd is en gevraagd dit te verklaren maar u blijft oppervlakkig antwoorden en herhaalt louter dat uw ouders niets over hen zouden hebben gezegd (CGVS, p. 5). Dat u geen enkele concrete informatie kan geven over uw familie is, zeker voor een Afghaan uit het rurale deel van Afghanistan, zeer opmerkelijk, temeer daar u geen enkele verklaring weet te bieden voor dit gebrek aan kennis. Dit doet dan ook ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw leven en persoonlijke situatie in Afghanistan.

Ook over de wijze waarop uw familie kon rondkomen zijn uw verklaringen twijfelachtig. Zo zegt u dat u werkte op de familiegronden, van ongeveer tien jerib, waarop appels gekweekt werden die vervolgens verkocht werden (CGVS, p. 6 en 16). Gevraagd wie er nog op de gronden werkte zegt u dat ook uw broer, van tien jaar oud, u hielp (CGVS, p. 6). Vreemd genoeg weet u niet wie er op deze familiegronden – die reeds lange tijd in jullie familie zijn – werkte toen u nog te klein was (CGVS, p. 7). U wordt dan gevraagd te verklaren waarom u niet weet wie er voor u op de familiegronden werkte waarop u zegt dat het “misschien” uw vader was maar dat u hier voor de rest niets over weet (CGVS, p. 7). Indien u daadwerkelijk van een landbouwersfamilie afkomstig zou zijn kan verwacht dat u toch zou moeten weten wie voor u op jullie gronden werkte – en van wie dus u de stiel zou hebben geleerd en uiteindelijk overgenomen. Bovendien is het vreemd dat u niet weet wat de prijs van appels was die jullie teelden (CGVS, p. 16). U verklaart dit gebrek aan kennis door de stelling dat het uw vader was die de overeenkomst met de klanten sloot (CGVS, p. 16). Gezien u de verantwoordelijke was voor de

landbouwgronden waarop de appels werden gekweekt kan verwacht worden dat u toch een idee zou moeten hebben tegen welke prijs jullie die appels verkochten.

U zegt verder dat uw reis 12000 dollar heeft gekost (CGVS, p. 10). Gevraagd hoe uw familie een dergelijk groot bedrag bijeen wist te krijgen zegt u kortweg dat uw vader wat geld had en dat jullie de rest hebben geleend van uw oom (CGVS, p. 10). Gezien uw oom zelf slechts een voedingswinkelletje in de lokale bazaar uitbaat en twee jerib grond heeft is een dergelijke oppervlakkige uitleg weinig overtuigend (CGVS, p. 5 en 10). U kan bovendien niet meegeven hoeveel jullie dan van uw oom hebben geleend om uw reis te betalen (CGVS, p. 10). U weet tevens vreemd genoeg niet hoeveel 12000 dollar in uw eigen munteenheid is (CGVS, p. 10). U wordt gevraagd dit gebrek aan kennis te verklaren maar u zegt louter dat alleen uw moeder met uw oom heeft gesproken (CGVS, p. 10). Als Afghaan uit het platteland van Afghanistan, met beperkte familiale banden, kan verwacht worden dat u concretere informatie weet te geven over hoe jullie een dergelijk grote som geld bijeen wisten te krijgen. Uw verklaringen over uw leven en uw familiale en financiële situatie in Afghanistan, en uw kennis over uw regio en over Afghanistan zelf zijn zeer vaag, incoherent en weinig doorleefd, waardoor u dan ook geenszins een correct zicht weet te bieden over uw herkomst, verblijf en feitelijke situatie voor uw vertrek.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Gezien de wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben Afghaanse documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Wat betreft de foto's dient gezegd dat deze, gezien niet kan worden afgeleid wie die man is noch waar deze foto's genomen zouden zijn, op zich de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan en uw feitelijke situatie voor uw vertrek niet kunnen herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalrez gelegen in de provincie Maidan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jalrez heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 augustus 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw leven en uw feitelijke situatie in Afghanistan (CGVS, p. 18). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en

geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook op een beoordelingsfout.

In onderhavig verzoekschrift geeft verzoeker eerst een samenvatting weer van de bestreden beslissing en zet hij enkele theoretisch-juridische principes uiteen.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij op het ogenblik van de aangehaalde gebeurtenissen en van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) minderjarig was. Hij meent dat van een minderjarige geen uitgebreide kennis kan worden verwacht van ieder aspect van het leven in Afghanistan. Hij stelt dat hij wel degelijk informatie kon verschaffen over meerdere aspecten van zijn leven in zijn land en regio van herkomst, die niet foutief is. Hij voert aan dat niet kan worden verwacht dat hij kennis heeft van alle plaatsen en dorpen in zijn omgeving of dat hij de afstand of de reistijd naar deze plaatsen en dorpen correct kan weergeven. Hij wijst er tevens op dat hij niet naar school ging en enkel koranlessen volgde in de moskee. Hij meent ook dat het voordeel van de twijfel in het geval van minderjarigen omwille van hun kwetsbaarheid breed moet worden toegepast.

Vervolgens zet verzoeker uiteen dat hij verschillende namen van omliggende dorpen en plaatsen heeft gegeven en dat verschillende namen worden gebruikt voor de dorpen in Afghanistan. Zo wees hij erop dat het dorp Mullah Khel de andere naam is voor Zaimano, de naam die hij gebruikt. Hij wijst ook op een bij het verzoekschrift gevoegde kaart waarop het dorp Zaiwalat kan worden teruggevonden, alsook op dorpen die hij benoemde op de weg naar Jalrez. Hij stelt tevens dat hij dorpen benoemde die niet terug te vinden zijn op de kaart en waarvan volgens hem niet kan worden afgeleid dat deze al dan niet bestaan of dat hij een andere naam gebruikt die niet op de kaart wordt hernomen. Verder wijst hij op informatie die hij heeft gegeven over andere aspecten van zijn directe leefomgeving:

“- hij kent de namen van twee bekende taliban uit zijn regio en de grote taliban maar werd niet gevraagd die te benoemen (CGVS, p. 11);

- hij kan de algemene richting van de weg die naar Jalrez gaat geven en de districten die in die richting zijn (CGVS, p. 13) en weet dat de weg in de andere richting naar Kaboul gaat (CGVS, p. 14);
- hij kan ook districten noemen die dichtbij zijn regio zijn (CGYS, p. 13); hij citeert namen van radiozenders in zijn regio en weet dat radio Jalrez ongeveer twee jaar geleden gestopt is (CGVS, p. 15-16) wat ook bevestigd wordt door objectieve informatie (stuk 4)
- hij citeert namen van muzikanten die over de hele wereld bekend zijn en in zijn regio (CGVS p. p. 16);
- hij kan de prijs van allerlei goederen in afghani geven (CGVS p. 16-17);
- hij kan de meest verbouwde gewassen van zijn regio noemen (CGVS, p. 17);
- hij kan de verschillende biljetten in afghani noemen en ze beschrijven (CGVS, p. 17);
- hij kent de naam van de voormalige gouverneur van de provincie Wardag en zijn woonplaats (CGVS, p. 17-18) noemen, wat ook bevestigd wordt door objectieve informatie (stuk 5) en wat deel uitmaakt van zijn onmiddellijke leefomgeving aangezien zijn vader bodyguard van die persoon was
- hij kan ook incidenten die in zijn regio plaatsvonden beschrijven (CGVS, p. 19); hij sprak onder anderen van een bombardement met 18 doden in Lande Kalal; uit objectieve informatie (stuk 6) blijkt er dat er in het gebied van Alikhel in 2013 een bombardement van de NAVO troepen plaatsvond ; uit de kaart toegevoegd in het administratief dossier blijkt dat Alikhel zich tussen Ismaikhel en Mulla Khail (of Zaimano) bevindt ; op de door verzoeker getekende plan situeerde hij Lande Kalal ook tussen Zaimano en Ismaikhel;
- hij situeert bij het beschrijven van deze incidenten ook twee controleposten en een koranische school;”

Hij wijst erop dat al deze informatie door het CGVS niet in twijfel wordt getrokken.

Betreffende zijn kennis over bekende Afghanen wijst verzoeker erop dat een beperkte kennis van de ruimere leefomgeving minder doorslaggevend is dan de kennis van de directe leefomgeving, waarbij rekening moet worden gehouden met zijn profiel van ongeschoolde minderjarige. Hij meent daarenboven dat hij ook heeft getoond een zekere kennis te hebben van deze ruimere leefomgeving. Hij stelt namen te hebben gegeven van bekende Afghanen, doch hij had de vraag niet goed begrepen. Sinds het begin van de vraagstelling over bekende personen toonde hij aarzelingen en vragen over wat van hem werd verwacht. Hij acht ook de logische volgorde van de gestelde vragen opmerkelijk daar eerst vragen werden gesteld over bekende Tadzjieken, terwijl hij zelf Pashtoun is. Hij wijst op een aantal Afghanen uit zijn regio die hij kon benoemen en op de informatie die hij omtrent deze personen kon geven. Betreffende Ahmad Shah Massoud wijst verzoeker erop dat deze in 2001 is overleden, toen hij pas was geboren, zodat hij enkel kan weten wat er over deze persoon werd gezegd. Het feit dat hij Mohammed Najibullah niet kent is volgens hem niet relevant, daar deze persoon president was van Afghanistan tussen 1987 en 1992, diens carrière eindigde tien jaar voor verzoekers geboorte en er na hem vier regimewisselingen en vijf verschillende staatshoofden zijn geweest.

Aangaande de manier waarop zijn familie kon rondkomen, wijst verzoeker erop dat zijn vader op hun gronden werkte toen verzoeker zelf te klein was om dit te doen. Hij verklaarde tevens dat andere dorpsjongens in ruil voor eten de appels oogstten. De kostprijs van zijn reis (12.000 dollar) werd betaald door middel van de besparingen van zijn familie en een lening aan zijn oom. Tevens zet hij dienaangaande het volgende uiteen in zijn verzoekschrift: “De familie van verzoeker heeft 9 tot 10 jerib grond. Zijn oom zelf heeft 2 tot 3 jerib grond. In Afghanistan is een hectare 5 jerib5. De familie van verzoeker heeft dus tussen 2 en 3 hectaren grond. Dit is redelijk veel grond (zie CGVS, p. 7). In 2009 kon een hectare appels circa 6000\$ per jaar genereren (stuk 7). De familie van verzoeker en zijn oom kunnen dus beschikken over een inkomst tussen 12000 en 18000\$ per jaar. Daarnaast had de vader van verzoeker ook een werk als bodyguard en kreeg hiermee dus ook bijkomende inkomsten. Zijn oom heeft ook een winkel wat hem ook bijkomende inkomsten oplevert. Verzoeker verklaart ook dat zijn familie geld had en een goed leven. In deze omstandigheden is het niet ongeloofwaardig dat de familie 12000\$ kon verzamelen.” Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het merkwaardig is dat hij als Afghaan uit het rurale Afghanistan niet weet hoeveel ooms en tantes hij heeft, voert verzoeker aan dat de redelijkheid van deze verwachting door geen enkel stuk van het administratief dossier wordt gestaafd.

Verzoeker meent voorts dat hij zijn afkomst uit het district Jalrez aannemelijk heeft gemaakt en dat de door hem aan het CGVS voorgelegde documenten een begin van bewijs van zijn asielaanvraag zijn. Hij stelt dat hij een gegronde vrees voor vervolging door de taliban heeft, dat zijn vader eerder werd vermoord en dat hij zich moest aansluiten om jihad te doen. Hij verwijst naar de UNHCR *Eligibility Guidelines* in verband met gedwongen rekrutering en stelt dat personen die hier het slachtoffer van zijn behoren tot een welbepaalde sociale groep en dat personen die weigeren zich aan te sluiten een

gegronde vrees hebben omwille van hun (toegeschreven) politieke opinie. Voorts omschrijft hij het district Jalrez als één van de meest gevaarlijke districten van één van de provincies van Centraal-Afghanistan waar de meeste veiligheidsincidenten plaatsvinden met een bijzonder hoog aantal burgerslachtoffers als gevolg. Hij wijst er tevens op dat hij geen redelijk intern vestigingsalternatief heeft in een ander deel van zijn land van herkomst, gelet op zijn profiel van minderjarige en het feit dat hij elders in Afghanistan geen bekende familie heeft. Hij stelt daarnaast dat de taliban aanwezig is in zijn district waardoor hij geen bescherming kan krijgen van zijn nationale autoriteiten.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: een kaart van het district Jalrez (stuk 3), een lijst van media in de provincie Wardak en informatie over "Jalrez Peace Radio" (stuk 4), informatie over de voormalige provinciegouverneur van Wardak Haji Mohammad Hazrat Janan (stuk 5), een internetartikel betreffende een luchtaanval in het district Jalrez in 2013 (stuk 6) en twee rapporten (stukken 7 en 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd (gedwongen rekrutering, moord op vader). In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan gelet op (a) zijn gebrekkige verklaringen over bekende Afghanen, (b) zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn reis van zijn dorp naar Iran, (c) zijn gebrekkige verklaringen over de dorpen in zijn regio, (d) het feit dat hij niet weet hoeveel ooms en tantes hij heeft, (e) zijn gebrekkige verklaringen over de wijze waarop zijn familie kon rondkomen, en (f) zijn ongeloofwaardige verklaringen over de wijze waarop zijn reis naar België werd gefinancierd, en (ii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Wat betreft verzoekers minderjarigheid ten tijde van het gehoor – ondertussen is verzoeker meerderjarig geworden – dient vastgesteld dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en dat hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige

asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. Daarenboven kan ook van personen met een lage scholingsgraad en een jeugdige leeftijd worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Van verzoeker kan, toen als 17-jarige, wel degelijk worden verwacht dat hij op een normale wijze en aan de hand van geloofwaardige en doorleefde verklaringen zijn asielrelaas kan uiteenzetten. In tegenstelling met personen van veel jongere leeftijd, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker reeds voldoende intellectuele vermogens heeft om in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, van zijn voogd en van zijn advocaat op een normale wijze een gehoor te ondergaan.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker klaarblijkelijk geen duidelijk zicht wenst te bieden op een aantal kernaspecten van zijn profiel. Zo dient er vooreerst op gewezen dat verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan niet-doorleefd en incoherent voorkomen. Enerzijds verklaart hij dat hij niet naar school ging, dat hij enkel koranlessen volgde in de moskee en dat hij voor de dieren (een koe, een schaap en een ezel) zorgde (gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6). Wanneer hem wordt gevraagd om te beschrijven hoe zijn dagen eruit zagen en wat zijn dagelijkse activiteiten waren, antwoordt verzoeker enkel als volgt: *"we namen de koe buiten, speelden buiten, gingen naar ons land, dat was het"* (gehoorverslag CGVS, p. 6). Anderzijds verklaart verzoeker dat hij samen met zijn jongere broer de 9 à 10 jerib grond van zijn familie verzorgde (gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is niet aannemelijk dat verzoeker, wanneer hem wordt gevraagd zijn dagelijkse bezigheden van de afgelopen jaren te beschrijven, niet verder komt dan te melden dat hij met de koe naar hun gronden ging en buiten speelde en hierbij niet spontaan melding maakte van het feit dat hij samen met zijn jongere broer de gronden van zijn familie, met een oppervlakte van maar liefst 9 à 10 jerib (volgens de informatie in het verzoekschrift (p. 10) komt dit overeen met ongeveer 2 hectare), verzorgde. Dat verzoeker bovendien niet kan zeggen wie deze gronden verzorgde alvorens hij dit zelf kon doen en niet verder komt dan het vermoeden dat zijn vader dit deed (gehoorverslag CGVS, p. 7) vergroot nogmaals de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent.

Daaraan voegt zich nog toe dat verzoeker, zonder hiervoor een redelijke verklaring te kunnen geven, niet blijkt te weten hoeveel ooms en tantes hij heeft (gehoorverslag CGVS, p. 4-5). In zoverre enig geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat bijna al zijn ooms en tantes zouden zijn gestorven, kan nog steeds redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij enig zicht heeft op wie deze ooms en tantes dan waren, temeer gelet op het algemeen bekende grote belang van familiale banden in de Afghaanse samenleving. Dit klemmt des te meer daar verzoekers verklaringen over de werkzaamheden van zijn vader als bodyguard zich beperken tot het feit dat hij voor Haji Janan werkte, die hij moest beschermen, doch verzoeker kan niet aangeven sinds wanneer zijn vader als bodyguard werkte, waar zijn vader daarvoor allemaal naartoe moest gaan of op welke wijze zijn vader deze job heeft gekregen (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 18). Aangezien verzoeker onder meer omwille van de problemen met de taliban naar aanleiding van de werkzaamheden van zijn vader in België internationale bescherming vraagt, kan redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich terdege tracht te informeren betreffende deze werkzaamheden (zie ook *infra*). Er dient dan ook vastgesteld dat verzoeker geen (geloofwaardig) zicht biedt op zijn familiale situatie.

Tevens dient vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaart analfabeet te zijn (administratief dossier, stuk 13, verklaring 11), terwijl hij alle documenten die hem in de loop van zijn asielprocedure ter ondertekening werden voorgelegd van dezelfde handtekening voorziet (administratief dossier, stukken 13 en 14). Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS dat hij de koran kan lezen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van zijn profiel van analfabeet en laaggeschoolde landbouwersjongen op de helling te staan. Bovendien kan, gelet op het feit dat verzoeker uit een begoede familie komt (familiegronden bedroegen ongeveer 10 jerib) er worden van uitgegaan dat verzoeker alleen al om die reden een basisscholing heeft genoten.

Gelet op het voorgaande dient besloten dat verzoeker geen eenduidig, doorleefd en dus geloofwaardig zicht biedt op kernaspecten van zijn profiel (dagelijkse activiteiten, familiale achtergrond en scholingsgraad), hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid. Bovendien kan verzoeker zich niet dienstig beroepen op zijn profiel van minderjarige laaggeschoolde persoon teneinde de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde lacunes in zijn kennis betreffende zijn land en regio van herkomst te verschonen. Het loutere feit dat verzoeker een aantal dorpen kan opnoemen in de omgeving van zijn beweerde regio van herkomst die kunnen worden teruggevonden op kaarten (verzoekschrift, stuk 3 en map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), betekent op zich niet dat verzoeker hiermee zijn afkomst aannemelijk maakt. Dergelijke kennis kan immers ook door studie en opzoeking worden vergaard. Dit klemmt des te meer daar verzoeker, wanneer hem wordt gevraagd met wie hij of zijn ouders bekend zijn in de dorpen Zaimano, Katasang en Royan, waar hij regelmatig zou zijn naartoe gegaan voor huwelijken en begrafenissen, geen informatie kan geven (gehoorverslag CGVS, p 7-8). Bovendien werden door de *protection officer* een reeks dorpen opgesomd die verzoeker niet kende (gehoorverslag CGVS, p. 14 en 15: Choli, Qala Nabi en Qala Safa). Dat verzoeker bovendien spontaan tijdens zijn gehoor aanbiedt om een plan te tekenen om de ligging van Lande Kalai te verduidelijken (gehoorverslag CGVS, p. 19) is een bijkomende indicatie van het feit dat verzoekers profiel van analfabeet ongeloofwaardig is.

Verder dient vastgesteld dat verzoekers kennis over de lokale radiostations niet valt te rijmen met zijn gebrekkige kennis van enkele bekende Afghaanse personen. Het loutere feit dat verzoeker correct (zie verzoekschrift, stuk 4) weet te vertellen dat "Jalrez Radio" is gestopt, doet geen afbreuk aan het feit dat, indien hij dergelijke kennis werkelijk heeft verkregen omdat hij (recent) in zijn beweerde regio van herkomst verbleef, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij regelmatig naar deze radiozenders luisterde, zodat kan worden verwacht dat hij meer informatie kan geven over bekende Afghaanse personen. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker enerzijds een aantal Afghaanse muzikanten kan opsommen, maar er vervolgens niet in slaagt de titel van één van de liedjes van één van deze muzikanten te geven (gehoorverslag CGVS, p. 16), hetgeen opnieuw een indicatie is van het ingestudeerde karakter van verzoekers kennis. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld als volgt: *"Vooreerst zijn uw verklaringen over bekende mensen in Afghanistan zeer opvallend. U wordt gevraagd naar bekende Tadzjiekken van nu of vroeger maar u kan er geen noemen (CGVS, p. 10). U wordt nogmaals gevraagd of u ooit verhalen of nieuws gehoord heeft van uw ouders of andere mensen over bekende Tadzjiekken maar dit blijkt niet het geval (CGVS, p. 10). U kan evenmin bekende Hazara's of Pashtunen noemen (CGVS, p. 11). U wordt dan gevraagd om dit opvallende gebrek aan kennis te verklaren waarop u zegt dat de mensen in de regio niets over hen zeiden en alleen iets vertelden over twee lokale talibs – die u eerder in het gehoor had vermeld (CGVS, p. 11). Dergelijke verklaringen doen ernstig twifelen aan uw herkomst uit Afghanistan. Uiteindelijk kan u, na lang aansporen, toch plots enkele bekende Afghanen noemen, namelijk Ashraf Ghani, Abdullah Abdullah, Dostum, Mohaqiq, Hamid Karzai en verder ook nog de provinciale politiecommandant en de provinciegouverneur (CGVS, p. 11 en 12). Dit is opmerkelijk, gezien u eerder reeds voldoende de mogelijkheid had om deze mensen te benoemen. Dat u, gevraagd naar bekende Pashtunen, Hazara's en Tadzjiekken, niet kon beantwoorden en dan plots, na vele aansporingen om bekende Afghanen te noemen, toch deze personen vermeldt doet uw kennis weinig doorleefd en eerder ingestudeerd overkomen. U zegt dat u de vraag niet begrepen had, wat maar weinig overtuigend is, gezien de vraag op vele manieren werd gesteld (CGVS, p. 12). Bovendien, wanneer u over enkele van deze mensen gevraagd wordt te vertellen wat u over hen dan allemaal gehoord zou hebben blijkt u nauwelijks bijkomende informatie over hen te kunnen geven. Over Dostum weet u enkel te zeggen dat hij de assistent van Ghani is (CGVS, p. 12). U zou niets anders meer over hem hebben gehoord (CGVS, p. 12). Over Mohaqiq kan u dan weer louter meegeven dat hij altijd "met Ghani en Abdullah is" (CGVS, p. 13). U zou niets anders meer over hem hebben gehoord (CGVS, p. 13). U weet van geen van beide tot welke etnische groep zij behoren. U denkt dat zij Hazara of Tadzjiek zijn (CGVS, p. 13). Haji Mohammad Mohaqiq is van Hazara-afkomst en is de tweede Chief Executive van Afghanistan. Rashid Dostum is van Oezbeekse origine en is vicepresident van Afghanistan. Beiden speelden een rol in de strijd tegen de Russische troepen in Afghanistan en de daaropvolgende burgeroorlog. Ook van Abdullah Abdullah, de Pashtun- Tadzjiekse Chief Executive van Afghanistan, zegt u niet te weten of hij van Oezbeekse dan wel Tadzjiekse origine is (CGVS, p. 13). U wordt verder gevraagd naar uw kennis over Ahmad Shah Massoud, de bekende Tadzjiekse legercommandant van de Noordelijke Alliantie, maar verder dan algemene gissingen komt u niet. Eerst zegt u dat hij een grote man was en een mujahed (CGVS, p. 15). Gevraagd wat u nog allemaal over hem heeft gehoord zegt u dat u behalve zijn naam niets meer over hem heeft gehoord (CGVS, p. 15). Na nog enkele vragen – aangezien het vreemd is dat u zijn naam zou kennen maar geen enkele informatie over hem heeft – zegt u uiteindelijk dat "de mensen zouden hebben gezegd" dat hij tegen de Russen heeft gevochten (CGVS, p. 15). Echter, meer informatie kan u hier niet*

over meegeven (CGVS, p. 15). [...] Uw verklaringen over bekende Afghanen zijn opvallend incoherent en vaag en komen geenszins doorleefd over. Deze doen dan ook ernstig twijfelen aan uw herkomst uit Afghanistan.” De relevantie van het loutere feit dat eerst werd gevraagd naar bekende Tadzjiken, terwijl verzoeker zelf Pashtoun zou zijn, kan niet worden ingezien. Dat verzoeker de vraag over bekende Afghanen aanvankelijk niet (goed) zou hebben begrepen tijdens zijn gehoor, is slechts een blote bewering daar uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de vraag meermaals in verschillende, duidelijke bewoordingen werd gesteld (gehoorverslag CGVS, p. 10-12). Het feit dat verzoeker correct de naam van de voormalige gouverneur van de provincie Maidan Wardak en van zijn beweerde woonplaats kan geven (zie verzoekschrift, stuk 5), toont op zich evenmin zijn (recent) verblijf in Afghanistan aan, daar ook deze informatie gemakkelijk via studie en opzoeking kan worden vergaard. Betreffende het bombardement met 18 doden in Lande Kalal (verzoekschrift, stuk 6) dient vastgesteld dat verzoeker dit incident vier of vijf jaar voor het gehoor situeerde (dus in 2011 of 2012), terwijl uit verzoekers informatie blijkt dat dit incident in 2013 plaatsvond. Hierbij kan erop worden gewezen dat hoger reeds is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van analfabeet en dat hoger eveneens werd opgemerkt dat verzoekers minderjarigheid ten tijde van het gehoor *in casu* geen verschoning vormt voor verzoekers gebrekkige kennis. Voor het overige komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van enkele van zijn reeds eerder afgelegde verklaringen (verzoekschrift, p. 7-8 en 9), hetgeen niet dienstig is.

Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeker over zijn reis van zijn beweerde woonplaats naar Iran verklaart dat deze reis zes tot zeven uur duurde (gehoorverslag CGVS, p. 9), daar dit een reis van 1000 kilometer betreft in een land met een slechte wegeninfrastructuur waarop vele veiligheidscontroles en incidenten plaatsvinden. Daarenboven komen verzoekers verklaringen over deze reis evenmin doorleefd voor: *“Wanneer u gevraagd wordt om in detail over uw reis te vertellen – wat u zag, hoorde en meemaakte, wat u passeerde, en dergelijke – als jongen die nooit eerder uit zijn regio is geweest, kan u louter meegeven dat u zich niet veel herinnert en dat u langs de provinciehoofdstad, Kandahar en Nimroz passeerde (CGVS, p. 9). U wordt gewezen op mogelijke moeilijkheden en hindernissen voor Afghanen die het land willen doorreizen, zeker langs de beruchte snelweg Kaboel-Kandahar, en opnieuw aangespoord te vertellen over uw ervaringen tijdens deze reis maar u blijkt vaag en zegt slechts dat er geen gevaar was en dat jullie onderweg uitstapten om te eten (CGVS, p. 9). U wordt nogmaals aangespoord meer details te geven over deze reis maar u herhaalt dat u zich niet veel herinnert en dat er geen gevaar was (CGVS, p. 9). Dergelijke oppervlakkige verklaringen over uw reis doorheen Afghanistan, zeker voor een jongen die nooit eerder uit de regio van zijn dorp is geweest, zijn weinig aannemelijk.”* Betreffende zijn reis dient verder opgemerkt dat verzoekers verklaringen over de financiering ervan evenmin aannemelijk zijn: *“U zegt verder dat uw reis 12000 dollar heeft gekost (CGVS, p. 10). Gevraagd hoe uw familie een dergelijk groot bedrag bijeen wist te krijgen zegt u kortweg dat uw vader wat geld had en dat jullie de rest hebben geleend van uw oom (CGVS, p. 10). Gezien uw oom zelf slechts een voedingswinkeltje in de lokale bazaar uitbaat en twee jerib grond heeft is een dergelijke oppervlakkige uitleg weinig overtuigend (CGVS, p. 5 en 10). U kan bovendien niet meegeven hoeveel jullie dan van uw oom hebben geleend om uw reis te betalen (CGVS, p. 10). U weet tevens vreemd genoeg niet hoeveel 12000 dollar in uw eigen munteenheid is (CGVS, p. 10). U wordt gevraagd dit gebrek aan kennis te verklaren maar u zegt louter dat alleen uw moeder met uw oom heeft gesproken (CGVS, p. 10). Als Afghaan uit het platteland van Afghanistan, met beperkte familiale banden, kan verwacht worden dat u concretere informatie weet te geven over hoe jullie een dergelijk grote som geld bijeen wisten te krijgen.”* De uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift onder verwijzing naar een rapport (verzoekschrift, stuk 7) over de waarde van de grond van zijn familie en van de appels die erop worden geteeld, doet geen afbreuk aan de hiervoor geciteerde, pertinente motieven uit de bestreden beslissing. Verzoeker maakte tijdens zijn gehoor immers geen enkele melding van het feit dat de waarde van de gronden van zijn familie en de hierop geteelde appels een rol hebben gespeeld bij het vergaren van de nodige financiën voor zijn reis wanneer hem hiernaar wordt gevraagd. Bovendien betreft de bijgevoegde informatie het jaar 2009 en toont verzoeker niet aan dat de waarde van de gronden en de appels ten tijde van zijn beweerde vertrek uit Afghanistan in 2015 (zes jaar later) nog steeds hetzelfde was.

Gelet op het voorgaande, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde (recent) verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan tot aan zijn vertrek naar België in 2015, kan evenmin geloof gehecht worden aan het door hem aangevoerde asielrelaas dat er zich vlak voor zijn vertrek zou hebben afgespeeld.

Betreffende zijn asielrelaas kan bovendien worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat de taliban hem gedurende twee tot vier maanden één of twee keer per week vroegen om zich bij hen aan te sluiten om mee te doen met de jihad (gehoorverslag CGVS, p. 19-20 en administratief dossier, stuk 14). Het is

niet aannemelijk dat de taliban verzoeker gedurende twee tot vier maanden één à twee keer per week zouden vragen zich bij hen aan te sluiten en jihad te doen en hem tegelijkertijd telkens gewoon lieten begaan en geen verdere actie ondernamen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker verklaart dat zijn nog steeds in zijn beweerde woonplaats verblijvende familie het goed stelt (gehoorverslag CGVS, p. 21). Bovendien kan nogmaals dienstig worden gewezen op het hoger gestelde in verband met verzoekers gebrekkige kennis over de werkzaamheden van zijn vader. In zoverre enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan tot aan zijn vertrek naar België in 2015, *quod non*, dan kan, gelet op het voorgaande, hoe dan ook geen geloof worden gehecht aan het door hem aangevoerde asielrelaas.

Betreffende de aan het CGVS voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *"De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Gezien de wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben Afghaanse documenten slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Wat betreft de foto's dient gezegd dat deze, gezien niet kan worden afgeleid wie die man is noch waar deze foto's genomen zouden zijn, op zich de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan en uw feitelijke situatie voor uw vertrek niet kunnen herstellen."* De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 8) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn vertrek naar België in 2015 heeft verbleven in het district Jalrez, provincie Maidan Wardak, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen

van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde verblijf tot aan zijn vertrek naar België in 2015 in de provincie Maidan Wardak, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER